

POSTANOWIENIE

Dnia 3 kwietnia 2014r. Sąd Okręgowy w Warszawie X Wydział Karny Odwoławczy w składzie Przewodniczący - **Sędzia SO Bogusław Orzechowski**

Protokolant: st. sekr. sąd. Zofia Gładysiak

przy udziale Prokuratora: Jarosława Polanowskiego

po rozpoznaniu w sprawie **I. A.**

skazanego z **art. 291 § 1 k.k. i in.**

na skutek zażalenia prokuratora

na postanowienie Sądu Rejonowego dla W. z dnia 16 stycznia 2013r.

w przedmiocie odroczenia wykonania kary pozbawienia wolności na podstawie art. 437 § 1 kpk w zw. z art. 1§ 2 kkw

postanawia:

zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że nie odraczać skazanemu I. A. wykonania kary 2 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego dla W. w W. z dnia 2 czerwca 2011 roku w sprawie o sygn. II K 187/09.

UZASADNIENIE Zażalenie prokuratora jest zasadne.

Rację ma prokurator wskazując w treści zażalenia, że wskazane przez skazanego we wniosku okoliczności, a mianowicie chęć opieki na żoną i matką oraz prowadzenie gospodarstwa rolnego nie stanowią na chwilę obecną w przedmiotowej sprawie wystarczających przesłanek do odroczenia skazanemu wykonania kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego dla W. w W. z dnia 2 czerwca 2011 roku w sprawie o sygn. II K 187/09. Zauważyć bowiem należy, że skazany miał wystarczająco dużo czasu by uregulować swoje sprawy na

wolności, w tym zapewnić opiekę swojej rodzinie. Nie należy zapominać, że skazany już raz korzystał z instytucji odroczenia kary pozbawienia wolności powołując się na te same przyczyny.

Sąd Okręgowy podziela przytoczone przez prokuratora w treści zażalenia stanowisko zwarte w postanowieniu Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 21 grudnia 2007 roku, a mianowicie, że osadzenie celem odbycia kary pozbawienia wolności zawsze wywołuje pewne ujemne konsekwencje dla skazanego i jego rodziny. Nie można jednak zapomnieć, iż są to naturalne konsekwencje izolacji więziennej. Osoba popełniająca przestępstwa musi liczyć się z tym, że będzie musiała ponieść za swoje czyny przewidzianą prawem karę, która może stanowić dolegliwość dla niej i osób najbliższych (postanowienie Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 21 grudnia 2007 roku, II AKzw 939/07).

Wobec powyższego Sąd Okręgowy zmienił zaskarżone postanowienie w ten sposób, że nie odroczył skazanemu I. A. wykonania kary 2 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego dla W. w W. z dnia 2 czerwca 2011 roku w sprawie o sygn. II K 187/09.

Z powyższych względów orzeczono jak w części dyspozytywnej.